

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Departament Prawa Autorskiego i Filmu
Dyrektor
Maciej Dydo

DPAIF-WA.050.1.2026.MP
Warszawa, 22 kwietnia 2026 r.

Pani

Szanowna Pani,

w odpowiedzi na petycję z dnia 6 lutego 2026 r., dotyczącą zmiany przepisów prawa w zakresie ochrony wizerunku z uwagi na naruszenia praw modelek, których wizerunki są rozpowszechniane podczas konkursów fotograficznych, wystaw, a także publikowane m. in. w czasopiśmie oraz w Internecie, uprzejmie informuję, że Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego nie znajduje podstaw do podjęcia działań legislacyjnych w kierunku postulowanej zmiany.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24, z późn. zm.), rozpowszechnianie wizerunku wymaga zezwolenia osoby na nim przedstawionej; w braku wyraźnego zastrzeżenia zezwolenie nie jest wymagane, jeżeli osoba ta otrzymała umówioną zapłatę za pozowanie.

W doktrynie przyjmuje się, że „jeśli osoba pozowała, aby wykonano jej wizerunek (np. model na ćwiczeniach w szkole czy uczelni artystycznej, na sesji zdjęciowej wizażu, fryzur, strojów, sylwetki) i otrzymała z tego tytułu umówioną zapłatę, jej zezwolenie na rozpowszechnianie wizerunku nie jest konieczne. Przyjmuje się tu domniemanie zgody na rozpowszechnianie wizerunku. Spełnione muszą być jednak dwie przytoczone wyżej okoliczności: pozowanie oraz przyjęcie zapłaty. Osoba pozująca może jednak wyrazić zastrzeżenie co do takiego ujęcia sprawy; może nie wyrazić zgody na rozpowszechnianie wizerunku, mimo że do niego pozowała i przyjęła zapłatę” (E. Ferenc-Szydełko [red.], Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, wyd. 4, 2021, Legalis).

Ponadto, zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 grudnia 2001 r., sygn. akt I ACa 957/01, „osoba przedstawiona na zdjęciu fotograficznym (lub innym materialnym nośniku jej wizerunku) może dowolnie ograniczyć zakres zezwolenia na jego rozpowszechnianie: zezwolić na publikację tylko w oznaczonym czasopiśmie i/lub tylko w związku z oznaczonymi okolicznościami (np. w związku z określonym tekstem artykułu prasowego), wyznaczyć granice czasowe publikacji itp.”.

W przypadku zagrożenia prawa do wizerunku cudzym działaniem istnieje możliwość żądania zaniechania tego działania. W razie dokonanego naruszenia można także żądać, aby osoba,

---

Informacja dotycząca zasad przetwarzania danych osobowych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz praw osób, których dane są przetwarzane została zamieszczona na stronie www.gov.pl/kultura/bjp w zakładce Polityka przetwarzania danych osobowych.

Identyfikator dokumentu: 2393945.10899041.10300110

która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności aby złożyła publiczne oświadczenie o odpowiedniej treści i formie. Jeżeli naruszenie było zawinione, sąd może przyznać odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub – na żądanie osoby, której prawo naruszono – zobowiązać sprawcę, aby uiścił odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez nią cel społeczny (por. art. 83 w zw. z art. 78 ust. 1 pr.aut.).

Ponadto, wizerunek jest jednym z dóbr osobistych wymienionych wprost w art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, z późn. zm.; dalej jako „kc”) i podlega ochronie według zasad określonych w art. 24 i art. 448 kc.

Bezprawne rozpowszechnianie wizerunku może w określonych okolicznościach wiązać się również z odpowiedzialnością karną. Zgodnie z art. 191a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, z późn. zm.), kto utrwała wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej, używając w tym celu wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępny, albo wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody rozpowszechnia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Reasumując, w ocenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego obowiązujące przepisy prawa przewidują skuteczne instrumenty prawne, niezbędne do zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony prawa do wizerunku, a w konsekwencji nie wymagają zmiany w zakresie, o którym mowa w petycji z dnia 6 lutego 2026 r.

Z poważaniem

Maciej Dydo

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/